

החברות אמריים

מקירת יזום ישראל

ציד המכשפות המתנהל במדינה בניצוחו של ח"כ אהוד אולמרט, בתואנה של מילתמה ב, פשע המאורגן, הגדיש ככל הנראה את הסאה. התבטאויותיו האלימות וסיגנונו הברוטאלי של אולמרט עוררו השבוע תגובות חריפות ביותר.

כתב שר-המישטרה לשעבר, שלמה הילל: „ההלולה הפרועה המתנהלת כי יום בנושא זה עברה כבר מומן פיינים אלה (של הגינות ואחריות), והיא הולכת ומתקרבת בצעדיו הנקב לקראת התפצות פאסיבית את המקרקרתיים. האישיות כוללת ובלתי-ניתנות להוכחה, הושטת אצבע מרשיעה כלפי אנשים ללא עובדות של ממש ושימוש בכלי-התיקונות לטעויות שפטים במקום עריכת משפט כי בתדירות, כמקובל בחברה דמוקרטית נאיבה... והעם כולו, כל-התיקונות, רשויות החוק ומספרות הממשל אינם פוצים פה וזועקים חמם לנוכח מהזה, שבו עקי הונת הרמקרטריה נרמסים בפרהסיה ובי ראש הוצות.

„אינני רואה את עצמי פטור מלדבר על תרומתי השלילית בתחום זה של נכבד חר-ציבור, שממרום חסינותו לא חלים עליו הכללים, המינבלות והסנקציות של חלים על בני-תמותה רגילים.“

הילל מביא דוגמות למידת רצינותו של אולמרט ולמידת מהימנותו של המידע שבידו:

„ראשיתו של מעשה, בפרסומים שדו-פיטו לפני למעלה משנה וחצי, שכשבו להם מקום בסדרות. חבר כנסת צעיר ונמרץ הודיע מעל רוכן הכנסת כי, ביוזמי שלום נכסחים 160 בתי עסק עיי עבריים נים.“

„כשר המשטרה גיליתי כמובן התעניינות כנילוויים אלה של ח"כ אהוד אולמרט ופניתי למשכ"ל לקבל הבהרה. הלה השיב לי כי למשטרה לא ידוע כלל על רמת פעילות כזו בתחום זה של המשטרה כי ירושלים. ככל זאת תמתי. ח"כ דיבר על 160 בתי עסק ולא על 150 או 200, מטעם הלה מצויד במידע של ממש המי עוגו במספרים ובטובדות. לפיכך, הצעתי כי המשטרה תנסה לגבות עדות מחבר

העם כולו, כלי-התיקונות, רשויות החוק ומסדרות המישל אינם פוצים וזועקים חמם לנוכח מחזה שבו עקרונות הדמוקרטיה נרמסים בפרהסיה ובראש-חוצות...“

ברק, אולמרט, חלר

ח"כ אולמרט כי אכן הוא מתכוון ל- „משש...“ (מעריב)

חולי ממאיר

הסופר הנודע ברטוב מתייחס להקלטות שידותיו של ח"כ אולמרט עם איש הפנ-תרים השחורים מני כהן, שבהן איים אולמרט בהפעלת סירת מוברת של צה"ל ליצירת פרובוקציות לחיסול אנשי הפשע המאורגן.

„מתבקשת כאן איזו קנה גדולה על ניוון החיים הציבוריים. עד שאנו יוצאים למילחמה ב/מאפיה/ אמיתית ומדומת בשולי החברה — נראה מה מתרחש כי לבה. מה רמת עלול ללוש בית המח-קקים שלנו.“

„מה שעושים בחוק-החסינות הוא רק דוגמה אחת לניצולה-לרעה ולניווה של אבן-היסוד של הדמוקרטיה הפרלמנטרית. רית. החסינות באה להגן על הפרלמנט לא מפני החוק, כי אם מפני שירותי-הלב של השליט.“

„גם במקרה של חברי-הכנסת אולמרט מתעוררת שאלת גבולות חוק-החסינות. מה שעולה מן הפנים האחרון מפיל צל חמור על מלחמת-הסליים כולה, כאשר צד אחד חשף לגמרי ואילו הצד האחר מוגן מראש מכוח חוק-החסינות. אולמרט יצא למלחמת-יהוד נגד הפשע המאורגן ופנמים נוספים בחברתנו. אגב כך פגע

הכנסת החוקר כדי להשכיל מנגו דבר. ואכן קצין בכיר נפגש עם ח"כ אולמרט, אשר הקפיד כי הפגישה תתקיים כמיוון הכנסת הצנור וההזמה חברי כנסת, עתו נאים ואנשי תקשורת, למען יראו ויתרשי מו. ובעניין המידע עצמו, הבחיר ח"כ אולמרט לקצין המשטרה, כי הוא אינו חוקר החיים להביא עובדות, אלא איש ציבור המתייחס לתופעות. ובכל זאת הקי-שה הקצין: הרי דיברת על מספרים מדוי-קיים. ח"כ אולמרט ניאות, לאחר הפצי-רות מרובת, לתת שמי של בית עסק אחד שנחסט לדבריו. לאחר הבדיקה הפ-תבר, כי מקרה זה כבר טופל עיי המשי-טרה בעבר ואינו מתייחס כלל לפחיתת דמי חסות. מלבד זאת העלתה הפגישה חרם, כאשר כולנו צריכים להפיק כי הת-מינה שהי-100 בתי עסק נסחפים, הינה אמירה ציבורית/ ולא קביעת עובדות מדויקות.“

„לאחר זמן מה טען ח"כ אולמרט כי ראיון ברדיו, כי הוא רדע מיהו, מספר אחד של המאפיה בישראל. הידיעה זתה לבתורות גדולות בעתונות. באחד העתו-נים נוסר בשמ של ח"כ אולמרט, כי אין המדובר בממש, אשר עליו פורסמה ב-1970 סדרת מאמרים של רן כפלו, ואשר היועץ-המשפטי לממשלה פסק לגביהם, לאחר בדיקה מקיפה, כי אין לה שחר וביסוס במציאות. המשטרה שוב נסחפה אל ח"כ אולמרט כדי לשאול מי האיש הנסותר, ואני מבין כי ברזי ריום מסר

קשה בדיוקנם של אישים שונים, שגם הוא עצמו לא השימע כלפיהם האישמה חר-משמעות. אם ישנה הגנה מוטאלית כל-כך על מה שמטיח חברי-כנסת כנגד אורחים, מה באמת ימנע /מאפיה/ זו או אחרת מלהפוך את הכנסת לכסם, אשר מתוכו יגרוו בשעה שיעלה הרצון מלפני-הם, יפגעו בשמם הטוב של יריביהם, יפיצו שמיעות, יפזרו איזורים, יטלו מכל מי שאינו חברי-כנסת את הזכות הטבעית לבוא איתם במישטט ואחר-כך ישבו וי-יתבצרו מאחורי חומת החסינות?

„הטיים האחרון של אולמרט הוא בחינת אור אדום כולנו. עלינו להניח גם עכשיו, שהוא נלחם למען טיהור החברה מפוש-עים. השבוע התעוררו ספקות אם מלחמה זו מתנהלת בדרך החולמת מדינת-חוק ויחברה נארה.“

פסוקי השבוע

● ח"כ אבא אבן: „במשא-ומתן, מה שמכריע הוא לא הטיעון הצידק כי אם מאזן הכוחות בין היריבים משני עברי השולחן.“

● עמוס קינן: תמתי מדוע אינו מביא את דברי הפרשנות של מזכיר הממ-שלה, מר אריה נאור, להחלטות הממשלה, עד שתתברר לי שהוא מדבר באותיות חשיי.“

● ח"כ יצחק רבין: „לעיתונות תפקיד מרכזי בעירעור סמכותה של הר-ממשלה. אינני יכול לפרט.“

● שר-הביטחון עזר וייצמן: „במיוזח התיכון ישנם סימנים של עייפות ממלחמה.“

● ח"כ שיממון פרס: „צריך לוי-מר את האמת. שה'עבודה' נכשלה, ולא שהליכוד ניצח.“

מה לעשות בח"כ שהשתגע?

דאגות, וזה בטח שאינו עומד במקום הר-ראיון בסדר העדיפויות. כתוב בתנ"ך, בספר שמואל, שדויד המלך בא לעיר פלישתית ושיחק את תפקיד המשוגע והגיע הדבר לאוזני המלך הפלישתי ש-ביטל את העניין באומרו: תחסר משוג-עים אנוכי? לא חסרים לנו משוגעים, ברך השם, אבל למה לדון בדברים היפור-טטים?

● ח"כ אמנון לין (ליכוד): מי-שפטן וחבר ועדת הכנסת: „זהי שאלה מי-ש-פטית רצינית מאד ומעניינת. צריך לקי-בע, לדעתי, מי תיה הגוף שיקבע את הקריטריונים לי-כולת הפיסית ה-נפשית של חברי-כנסת לתפקיד, ואז יש לקבוע תקנה מי-מוסמך להחליט על הפסקת עבודתו של חברי-כנסת. השאלה הועלתה לא אחת בדיונים פנימיים, והשאלה העקרונית כאן צריכה להיות איזה מוסד רפואי יוכל לקבוע ולאתר מחלת-נפש אצל חברי-כנסת.“

● ח"כ ירון גל: „כלית נראה לי שחשוב שהנושא יובא לחקיקה, רצוי בהצעת-חוק פרטית, וש- (החשך בעמוד 34)

● ד"ר בנימין הלוי, ח"כ מטעם ד"ש, לשעבר שופט בית-המשפט העל-יון: „יש הראות ברורות בחוק השיפטים לגבי מחלת-רוח. יש ועדה רפואית שמדי-ליטה על כך. ואם לגבי שופטים, למה לא יהיה כך גם לגבי חברי-כנסת? גלבי תברייכנסת? בכל תפקיד ציבורי צריך שאדם יתאים מבחינת בריאותו, ואם לא — יש להעבירו מתפקידו. אני חושב שחוק קונסטטיטוציוניס א-חרים לוקים בחסר, ויש לתקן ולהשלים את כל החקיקה בנושאים אלה. יש חוקים בולטים ש-אינם מוסדרים, כמו אלה הנוגעים למצב בריאותו של חברי-כנסת או לעבירות פלי-ליות שעבר. צריך בשאלות אלה אויברול כללי ואנו, בדיש, מתכוונים להציע רפור-מה קונסטטיטוציונית.“

● יעקב שיממון שפירא, היועץ המישפטי הראשון לממשלה, שר המישפ-טים במשך שבע שנים: „את זה צריך לשאול את המחוקק שלא נגע בזה, ולא חשב כנראה על זה שחבר-כנסת יכול להיות הוללה-רוח. לא מתקנים דברים כאלה כי זהו נושא עדין. יש כל-כך הרבה

האם יכול משוגע לכהן כחברי-כנסת? לכאורה נראית שאלה זו אבסורדית. אולם המציאות אבסורדית עוד יותר. מסתבר כי לא זו בלבד שניתן לבחור בחולה-רוח כח"כ, אלא שאין גם מה לעשות נגד חברי-כנסת שהשתגעו תוך תקופת כהונתם. כנסת. לגבי אורח היוצא מדעתו ונתקף שיגעון-רדיסה או שיגעון אחר, ניתן להוציא צו אישפוז. לעומת זאת אי-אפשר לאשפו חברי-כנסת שדעתו נטרפה עיוי אמיוו אם ישגע את כד המדינה. חוק החסינות של חברי-הכנסת חל עליו גם במקרה זה. מה ניתן לעשות עם חברי-כנסת שהשי-תגע? כישאלה זו פנה „העולם הזה“ אל כמה אישים. להלן תשובותיהם:

● ישראל ישעיהו, לשעבר יושב-ראש הכנסת וחבר בה מטעם המערך: „אין שום הוראה כותבה או רמוזה לי-גבי סוגיה זו. לגבי נשיא המדינה יש רמזות כאלה, לגבי חברי-כנסת אין. נראה שאל אקו-בחשבון אפשרות כזו. לדעתי זהו עני-ינה המיפלגה שאותו חבר שייך אליה והיא צריכה.“

● ח"כ גירעין האוזנר (ל"ע) — מי-שפטן, לשעבר היועץ-המישפטי לממ-שלה ושר בליתיקי: „שמתי לב לתופי-בדרכים שלה, לשכנע אותו להתפטר. מובן שאין כל חוב שהוא. אני בהחלט סבור שצריך לשנות את החוק. אני מקווה שלא נודק לזה לעולם. אך מאחר שוחי באמת פירצה בחוק, אולי מוטב שהיא תתוקן.“

● ח"כ גירעין האוזנר (ל"ע) — מי-שפטן, לשעבר היועץ-המישפטי לממ-שלה ושר בליתיקי: „שמתי לב לתופי-בדרכים שלה, לשכנע אותו להתפטר. מובן שאין כל חוב שהוא. אני בהחלט סבור שצריך לשנות את החוק. אני מקווה שלא נודק לזה לעולם. אך מאחר שוחי באמת פירצה בחוק, אולי מוטב שהיא תתוקן.“